Arbetsmarknadsutskottets betänkande 1986/87:16

om forskning avseende arbetsmarknadspolitik och jämställdhet (prop. 1986/87:80)

AU
1986/87:16

Sammanfattning

I de till utskottet remitterade delarna av regeringens proposition om forskning anmäls de aktiviteter som pågår och planeras beträffande arbetsmarknadspolitisk forskning och jämställdhetsforskning. Utskottet avstyrker i anslutning härtill ett antal motioner i dessa ämnen. Till betänkandet har fogats tre reservationer och två särskilda yttranden.

Propositionen

I proposition 1986/87:80 bilaga 8 punkterna 1—3 resp. 6—7 bereder regeringen efter föredragning av statsrådet Leijon riksdagen tillfälle att ta del av vad som anförts om den arbetsmarknadspolitiska forskningen och jämställdhetsforskningen.

Övriga punkter i bilagan behandlas av social- och socialförsäkringsutskotten.

Motioner med anledning av propositionen

1986/87:Ub5 av Carl Bildt m. fl. (m) vari yrkas att

34. riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående den arbetsmarknadspolitiska forskningen.

Övriga yrkanden behandlas av andra utskott.

1986/87:Ub6 av Bengt Westerberg m. fl. (fp) vari yrkas att

6. riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som anförts i motionen om anslaget till JÄMFO.

Övriga yrkanden behandlas av andra utskott.

1986/87:Ub17 av Birthe Sörestedt m. fl. (s) vari yrkas att

2. riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om en långsiktig plan för att öka kvinnoforskningen,

3. riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om behovet av ett förtydligande av begreppen jämställdhetsforsk-

ning och kvinnoforskning samt en eventuell övergång till internationell terminologi.

Yrkande 1 behandlas av utbildningsutskottet.

Motioner från den allmänna motionstiden

1986/87:A602 av Margó Ingvardsson och Bo Hammar (vpk) vari yrkas att riksdagen beslutar att hos regeringen hemställa om åtgärder för ett förbättrat stöd till kvinnoforskningen genom flera forskartjänster och genom projektanslag till Forum för kvinnliga forskare och kvinnoforskning.

1986/87:A813 av Bengt Westerberg m. fl. (fp) vari yrkas att

2. riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om ett forskningsprojekt om olikheterna och deras betydelse.

Yrkande 6 har behandlats i AU 1986/87:14 medan övriga yrkanden behandlas i ett senare betänkande.

Utskottet

Arbetsmarknadspolitisk forskning

I proposition 1986/87:80 framhålls inledningsvis i denna del att styrkan i den svenska modellen i vad gäller arbetsmarknadspolitik ligger dels i den nära kopplingen till den ekonomiska politiken, dels i bredden av olika insatser. Arbetsmarknadspolitiken är också i sig en beståndsdel i den ekonomiska politiken för att uppnå mål på bl. a. stabiliserings-, allokerings- och fördelningsområdet. Vidare har arbetsmarknadspolitiken en given roll i en ekonomi vars internationella beroende ständigt medför krav på omställning och förnyelse hos människor och företag. En fortsatt utveckling av välfärden ställer således stora krav på flexibilitet.

Trendmässigt har emellertid den yrkesmässiga och den geografiska rörligheten minskat, vilket har en hämmande inverkan på anpassningsbarheten i ekonomin. Det är enligt propositionen en viktig uppgift för forskningen att ta sig an de bakomliggande orsakerna till denna utveckling.

Forskning inom arbetsmarknadspolitikens område bedrivs främst på initiativ av delegationen för arbetsmarknadspolitisk forskning (EFA) som är knuten till arbetsmarknadsdepartementet. EFA:s uppgift är att ta initiativ till och biträda vid forskning kring arbetsmarknadspolitikens verkningar. Den EFA-stödda forskningen bedrivs främst inom högskolans ram och finansieras helt eller delvis från anslagsposten Forskning och utveckling under arbetsmarknadsdepartementets utredningsanslag.

I 1986 års budgetproposition prioriterades fyra olika forskningsområden, nämligen

- forskning kring arbetsmarknadens funktionssätt,
- forskning kring arbetsmarknadspolitikens roll och utformning,
- utvärdering av arbetsmarknadspolitiska åtgärder,

— forskning kring genomförandet av arbetsmarkandspolitiken.

I propositionen anförs att den reella flaskhalsen inom den arbetsmarknadspolitiska forskningen är antalet forskare. För att på sikt kunna undanröja denna brist föreslås olika åtgärder. Bl. a. bör de fasta resurserna för arbetsmarknadspolitisk forskning förstärkas. Chefen för utbildningsdepartementet föreslår mot denna bakgrund att det inrättas två nya professurer i nationalekonomi med inriktning på arbetsmarknadspolitik, vilket innebär en förstärkning av resurserna för arbetsmarknadspolitisk forskning motsvarande 2 milj. kr. Eftersom de samlade forskningsresurserna ändå är små i förhållande till de totala utgifterna på området avser arbetsmarknadsministern att successivt inom ramen för de arbetsmarknadspolitiska resurserna öka forskningsinsatserna. Avslutningsvis uppmanas också myndigheterna på området att följa upp och analysera den egna verksamheten.

Enligt regeringen bör riksdagen beredas tillfälle att ta del av vad som ovan anförts om den arbetsmarknadspolitiska forskningen.

I partimotion 1986/87:Ub5 av moderata samlingspartiet anförs att arbetsmarknadspolitiken har präglats av motstridiga politiska ambitioner, samt dålig samordning och uppföljning. Medan den arbetsmarknadspolitiska åtgärdsarsenalen har ökat under en lång följd av år har de underliggande orsakerna till den stigande arbetslösheten inte beaktats i tillräcklig grad. Regeringens förslag om ökade ambitioner på detta område är därför tillfredsställande.

Motionärerna är emellertid kritiska mot den direkta koppling som finns mellan EFA och arbetsmarknadsdepartementet därför att den visat sig bidra till alltför liten öppenhet i fråga om uppnådda forskningsresultat. Därmed begränsas möjligheterna för utomstående att delta i den arbetsmarknadspolitiska debatten.

I motionen föreslås slutligen en omdisponering av departementets medel för forskning och utredningsverksamhet så att en del av dessa medel överförs till fakultetsanslagen.

Utskottet vill först stryka under betydelsen av en brett upplagd forskning på det arbetsmarknadspolitiska området. Behovet av forskningsinsatser på detta område är omfattande. Det gäller inte bara forskning om de bakomliggande orsakerna till förändringarna på arbetsmarknaden och medelsarsenalens effekter utan även följderna i olika avseenden av arbetslöshet.

Mot den angivna bakgrunden anser utskottet att det är positivt att regeringen är beredd att anvisa ytterligare resurser för den arbetsmarknadspolitiska forskningen. Utvärdering och resultatuppföljning inom arbetsmarknadspolitiken bör — som framhålls i propositionen — stå i rimlig proportion till omfattningen av denna verksamhet.

Med anledning av vad som anförs i motion Ub5 (m) om EFA:s bristande öppenhet i fråga om resultaten av sin arbetsmarknadspolitiska forskning vill utskottet framhålla att det givetvis är angeläget att man aktivt arbetar för att informera om forskningsresultaten. Så sker också beträffande EFA:s forskningsverksamhet. Enligt de riktlinjer som gäller för EFA skall forskningsresultaten göras kända och tillgängliga för beslutsfattare och andra intressenter. I det syftet arrangerar EFA bl. a. seminarier där forskningsresultat presenteras och diskuteras. Information om den forskning som med

ekonomiskt stöd från EFA bedrivs vid universiteten sker med den öppenhet som är gängse för all forskning i de sammanhangen. Därutöver har EFA lagt fram tre betänkanden i SOU-serien där forskningsresultaten successivt redovisats och satts in i sitt arbetsmarknadspolitiska sammanhang (SOU 1974:29, SOU 1978:60, SOU 1984:31). Med hänvisning till vad utskottet anfört beträffande information om EFA:s forskningsresultat avstyrks motion Ub5 i denna del.

Utskottet kan inte heller biträda förslaget i samma motion om utökade fakultetsanslag på detta område på bekostnad av departementets medel till forsknings- och utredningsarbete. Utskottet vill erinra om att förslagen i den forskningspolitiska propositionen innebär att de fasta resurserna för forskningen vid universitet och högskolor skall förstärkas.

Den i propositionen lämnade redovisningen för arbetsmarknadsforskningen föranleder inte ytterligare uttalanden från utskottets sida. De aktuella punkterna i propositionsbilagan bör med det anförda av riksdagen läggas till handlingarna.

Jämställdhetsforskning

Jämställdhetsforskning och kvinnoforskning är enligt propositionen två begrepp med delvis olika innebörd. Jämställdhetsforskning avser forskning kring kvinnors och mäns skilda förutsättningar och villkor i samhället, medan kvinnoforskning snarare avser forskning om kvinnor ur ett kvinnoperspektiv. I propositionen används företrädesvis begreppet jämställdhetsforskning för båda inriktningarna.

Flera faktorer bidrar till att jämställdhetsforskningen tilldragit sig ett allt större intresse under de senaste 15 åren. Dels har delegationen för jämställdhetsforskning (JÄMFO) spelat en viktig roll, dels har de s. k. forumorganisationerna vid universiteten fungerat som en kontaktpunkt för kvinnliga forskare.

I propositionen framhålls vidare att forskningen på jämställdhetsområdet varit otillräcklig, trots att denna forskning enligt de två senaste forskningspolitiska besluten skulle ha prioriterats. Problem i detta sammanhang är dels att jämställdhetsforskning nästan uteslutande bedrivits av kvinnliga forskare, dels att så få kvinnor över huvud taget ägnar sig åt forskning. I annan del i propositionen finns förslag som syftar till att öka andelen kvinnliga forskare.

I detta sammanhang framhålls angelägenheten av en väsentlig ökning av jämställdhetsforskningen vid universitet och högskolor. Vidare betonas att jämställdhetsforskning måste bli en uppgift också för de manliga forskarna. I propositionen framhålls betydelsen av JÄMFO:s arbete med att följa utvecklingen av andelen kvinnliga forskare, de kvinnliga forskarnas villkor och vilket utrymme jämställdhetsforskningen ges inom olika discipliner och vid olika universitetsorter.

JÄMFO överlämnade i september 1985 rapporten Kvinnors villkor i arbetslivet — inventering av forskningsbehov till den dåvarande jämställdhetsministern. Därefter har regeringen uppdragit åt JÄMFO att göra en

inventering av pågående och avslutad forskning liksom av forskningsbehoven inom området män och jämställdhet. Uppdraget kommer att avrapporteras under hösten 1987.

Jämställdhetsforskningens inriktning m. m. behandlas i fyra motioner.

I partimotion 1986/87:Ub6 av folkpartiet anförs bl. a. att det ställs krav på kvinnoforskningen att förstå och beskriva verkligheten ur kvinnors perspektiv, samtidigt som de som legitimerar forskningsresultaten nästan alltid är män. Det är männens kultur och värderingar som avgör vad som är god forskning.

I motionen ifrågasätts JÄMFO:s placering under arbetsmarknadsdepartementet, eftersom en sådan organisation riskerar att leda till att angelägna forskningsprojekt utan anknytning till arbetslivet får för lite utrymme. JÄMFO bör därför ges ett eget anslag för fördelning utan regeringsbeslut.

I motion 1986/87:Ub17 av Birthe Sörestedt m. fl. (s) beskrivs de kvinnliga forskarnas sämre villkor, bl. a. i fråga om tjänster, tjänsterum och deltagande i forskargrupper. Motionärerna hävdar att större satsningar måste göras om kvinnoforskningen skall prioriteras. Våra nordiska grannländer — särskilt Danmark — framhålls som positiva exempel i detta avseende. Danmark har t. ex. antagit en aktionsplan för kvinnoforskning. Även i vårt land bör antas en aktionsplan för ökat stöd och en långsiktig inriktning för kvinno/jämställdhetsforskning, anser motionärerna.

De föreslår vidare att terminologin kring kvinnoforskning/jämställdhetsforskning utreds och klargörs. Begreppet kvinnoforskning används internationellt, och det bör enligt motionen övervägas om vi kan ansluta oss till den internationella terminologin.

I motion 1986/87:A602 av Margó Ingvardsson och Bo Hammar (vpk) begärs ett förbättrat stöd till kvinnoforskningen genom flera forskartjänster och genom projektanslag till Forum för kvinnliga forskare och kvinnoforskning.

Motionärerna framhåller bl. a. att kvinno- och jämställdhetsforskningen trots expansion fortfarande får ett mycket begränsat utrymme vid våra universitet. Även om Forum får ett minimibelopp via Universitets- och högskoleämbetet (UHÄ) har Forum haft svårt att få medel till sin verksamhet. Vidare hävdas att det för disputerande kvinnoforskare finns alltför få forskartjänster.

Det anförs vidare att utvecklingen under senare år gått mot en könsideologi som döljer manlig dominans. T. ex. har könsuppdelningen på arbetsmarknaden blivit alltmer osynlig. I detta läge krävs mer än någonsin en fri och obunden kvinnoforskning.

Slutligen framhålls i en partimotion av folkpartiet från den allmänna motionstiden, 1986/87:A813, att det fortfarande råder en betydande obalans mellan män och kvinnor i den etablerade forskarvärlden. Motionärerna anser därvid att forskning som endast speglar mäns livserfarenheter lätt kan bli missvisande och ensidig. Samtidigt ger den vardagliga verkligheten ständigt bevis på att genomsnittskvinnan i givna situationer reagerar och handlar annorlunda än genomsnittsmannen. Mot bakgrund av att det råder osäkerhet i forskningen beträffande skillnaderna mellan könen i detta sammanhang bör JÄMFO starta ett forskningsprojekt på detta område.

Utskottet konstaterar att det i propositionen och i motionerna finns en

gemensam och samstämmmig uppfattning om betydelsen av en intensifierad jämställdhetsforskning. Åtgärder i det syftet aviseras också i propositionen. Forskarvillkoren för kvinnor påverkar självfallet kvinnors intresse för att ägna sig åt forskning. Av antalet avlagda forskarexamina budgetåret 1984/85 stod kvinnorna för endast 20 %. 831 män och 204 kvinnor hade detta budgetår avlagt doktorsexamen eller licentiatexamen.[1]

Som framhålls i propositionen bedrivs jämställdhetsforskningen nästan enbart av kvinnliga forskare. Utskottet delar därför uppfattningen i propositionen att jämställdhetsforskning måste bli en angelägenhet för både manliga och kvinnliga forskare.

JÄMFO är det statliga organ som har ansvar för att initiera, samordna och följa jämställdhetsforskningen samt verka för att forskningsresultaten sprids. Utskottet vill betona JÄMFO:s roll när det gäller att aktivt följa frågor som rör rekrytering av kvinnor till forskning och de kvinnliga forskarnas villkor.

I JÄMFO:s arbete ligger också att mera långsiktigt planera uppläggningen och genomförandet av forskningen på jämställdhetsområdet. Som tidigare nämnts har JÄMFO som ett första steg utarbetat ett konkret forskningsprogram angående kvinnornas villkor på arbetsmarknaden. För närvarande inventerar JÄMFO forskningsbehoven inom området män och jämställdhet. Utskottet utgår från att JÄMFO sedan går vidare med forskningsprogram inom andra sektorer inom jämställdhetsforskningen. Det får därvid ankomma på JÄMFO att bedöma behovet av särskilda forskningsinsatser beträffande olikheterna mellan könen, såsom föreslås i motion A813. Utskottet har inhämtat att vissa frågeställningar med anknytning härtill finns med i det ovannämnda forskningsprogrammet om kvinnors villkor i arbetslivet. Det gäller bl. a. följderna för män resp. kvinnor av den nya tekniken i arbetslivet.

Beträffande frågan om ett eget anslag för JÄMFO vill utskottet framhålla att en fördel med den nuvarande ordningen är att jämställdhetsfrågorna inom regeringskansliet kan hållas samman varigenom besluten kan få en större slagkraft. De i motion Ub6 uttryckta farhågorna att angelägna forskningsprojekt utan anknytning till arbetslivet skulle få för lite utrymme har inte kunnat verifieras. Tvärtom uppvisar JÄMFO en stor bredd i sin verksamhet med forskning angående såväl kvinnligt och manligt språk, parrelationer och föräldraskap som kvinnors villkor i arbetslivet.

Sammanfattningsvis anser utskottet att de föreliggande motionerna i de ovan redovisade delarna inte påkallar någon riksdagens åtgärd. Det framgår vidare av det anförda att propositionens framställning om jämställdhetsforskningen av utskottet lämnas utan erinran. Propositionen bör därmed i denna del av riksdagen kunna läggas till handlingarna.

Utskottet övergår härefter till den i motion Ub17 aktualiserade frågan om förtydligande av *begreppen kvinnoforskning och jämställdhetsforskning*. Utskottet kan konstatera att båda begreppen används i dag — om än något opreciserat. Det får bli en uppgift för forskarna att definiera begreppen och motsvarande forskningsområden. I avvaktan härpå bör — som också fram-

[1] Reviderade preliminära siffror. SM Högskolan 1984/85 Forskarutbildning.

hålls i propositionen — begreppet jämställdhetsforskning avse forskning kring kvinnors och mäns skilda förutsättningar och villkor, medan kvinnoforskning får avse forskning om kvinnor ur ett kvinnoperspektiv. Vid en slutlig precisering av begreppen bör beaktas behovet av en terminologi som möjliggör internationella jämförelser. Med det anförda bör motionen i denna del av riksdagen kunna lämnas utan åtgärd.

Hemställan

Utskottet hemställer

1. beträffande *den arbetsmarknadspolitiska forskningen*
att riksdagen
dels avslår motion 1986/87:Ub5 yrkande 34,
dels lägger till handlingarna punkterna 1—3 i bilaga 8 till proposition 1986/87:80,

2. beträffande *jämställdhetsforskning*
att riksdagen
dels avslår motionerna 1986/87:A602, 1986/87:A813 yrkande 2, 1986/87:Ub6 yrkande 6 och 1986/87:Ub17 yrkande 2,
dels lägger till handlingarna punkterna 6 och 7 i bilaga 8 till proposition 1986/87:80,

3. beträffande *begreppen kvinnoforskning och jämställdhetsforskning*
att riksdagen avslår motion 1986/87:Ub17 yrkande 3.

Stockholm den 7 maj 1987

På arbetsmarknadsutskottets vägnar

Lars Ulander

Närvarande: Lars Ulander (s), Elver Jonsson (fp), Alf Wennerfors (m), Lahja Exner (s), Sten Östlund (s), Bo Nilsson (s), Charlotte Branting (fp), Inge Carlsson (s), Ingvar Karlsson i Bengtsfors (c), Sven Lundberg (s), Anders G Högmark (m), Erik Holmkvist (m), Ture Ångqvist (s), Rosa Östh (c) och Karl-Erik Persson (vpk).

1. Arbetsmarknadspolitisk forskning (mom. 1)

Alf Wennerfors, Anders G Högmark och Erik Holmkvist (alla m) anser

dels att den del av utskottets yttrande som på s. 3 börjar med "Utskottet vill" och på s. 4 slutar med "till handlingarna" bort ha följande lydelse:

Enligt utskottets uppfattning är det positivt att regeringen nu är beredd att stärka den arbetsmarknadspolitiska forskningen. Behovet av forskningsinsatser på detta område är omfattande, bl. a. i vad gäller de underliggande orsakerna till den ökande arbetslösheten. Det är emellertid angeläget att resultaten av denna forskning ges till känna på ett mer öppet sätt än vad som i dag är fallet.

Mot denna bakgrund ställer sig utskottet i likhet med motion 1986/87:Ub5 (m) tveksamt till den nuvarande organisatoriska bindningen mellan EFA och arbetsmarknadsdepartementet, eftersom denna kan begränsa möjligheterna för utomstående att ta del av uppnådda forskningsresultat. Utskottet delar därför uppfattningen i motionen att den arbetsmarknadspolitiska forskningen bör bedrivas i samma former som och på likvärdiga villkor med annan samhällsvetenskaplig forskning.

Vidare bör — som framhålls i motion Ub5 — en del av departementets medel för forskning och utredningsverksamhet överföras till fakultetsanslagen. Därmed förbättras förutsättningarna för en ökad slagkraft beträffande den arbetsmarknadspolitiska forskningen. Regeringen bör återkomma till riksdagen med ett förslag med denna inriktning.

Vad utskottet med tillstyrkan till motion Ub5 anfört om den arbetsmarknadspolitiska forskningen bör ges regeringen till känna. Den i propositionen lämnade redovisningen för arbetsmarknadsforkningen föranleder inte ytterligare uttalanden från utskottets sida. De aktuella punkterna i propositionsbilagan bör med det anförda av riksdagen läggas till handlingarna.

dels att utskottets hemställan under 1 bort ha följande lydelse:

1. beträffande *den arbetsmarknadspolitiska forskningen*

att riksdagen

dels med bifall till motion 1986/87:Ub5 yrkande 34 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

dels lägger till handlingarna punkterna 1—3 i bilaga 8 till proposition 1986/87:80.

2. Jämställdhetsforskning (mom. 2)

Elver Jonsson och Charlotte Branting (båda fp) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 6 som börjar med "Beträffande frågan" och slutar med "till handlingarna" bort ha följande lydelse:

Utskottet delar uppfattningen i motion 1986/87:Ub6 (fp) att frågan om ett eget anslag för JÄMFO väsentligen är en fråga om jämställdhetsforskningens frihet. Utskottet anser att ett eget anslag för JÄMFO skulle öka delegationens möjligheter att agera för ett obundet långsiktigt forsknings-

program. Vidare skulle man eliminera farhågorna för att angelägna forskningsprojekt utan anknytning till arbetslivet får för litet utrymme om JÄMFO kan fördela forskningsmedel utan krav på särskilda regeringsbeslut. Regeringen bör därför återkomma till riksdagen med förslag härom.

Vad utskottet med tillstyrkan till motion Ub6 anfört i denna fråga bör ges regeringen till känna. Övriga motioner får anses besvarade med vad som anförts i det föregående. Propositionens framställning i övrigt i fråga om jämställdhetsforskning lämnas utan erinran av utskottet. Propositionen bör därmed i denna del av riksdagen kunna läggas till handlingarna.

dels att utskottets hemställan under 2 bort ha följande lydelse:

2. beträffande *jämställdhetsforskning*

att riksdagen

dels med bifall till motion 1986/87:Ub6 yrkande 6 samt med avslag på motionerna 1986/87:A602, 1986/87:A813 yrkande 2 och 1986/87:Ub17 yrkande 2 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

dels lägger till handlingarna punkterna 6 och 7 i bilaga 8 till proposition 1986/87:80.

3. Jämställdhetsforskning (mom. 2)

Karl-Erik Persson (vpk) anser

dels att den del av utskottets yttrande på s. 6 som börjar med "JÄMFO är" och slutar med "till handlingarna" bort ha följande lydelse:

Det är uppenbart att jämställdhetsforskningen vid universitet och högskolor måste öka väsentligt i omfattning. Samtliga statliga organ på området måste också ge ökad prioritet åt denna forskning. Utskottet utgår från att såväl högskolor som forskningsråd och sektorsorgan på ett helt annat sätt än i dag prioriterar kvinnoforskningen.

JÄMFO är det statliga organ som har ansvar för att initiera, samordna och följa jämställdhetsforskningen samt verka för att forskningsresultaten sprids. Det är angeläget att JÄMFO på ett mer aktivt sätt följer frågor som rör de kvinnliga forskarnas villkor och rekryteringen av kvinnor till forskning. Siktet måste vara inställt på att öka kvinnornas representation i forskarvärlden. Utskottets ställningstagande i denna fråga överensstämmer med den uppfattning som kommer till uttryck i motion 1986/87:A602 av Margó Ingvardsson m. fl. (vpk). Vad utskottet med tillstyrkan av motion A602 anfört i denna del bör regeringen underrättas om.

I JÄMFO:s — — — (= utskottet) — — — i arbetslivet.

Utskottet har ovan föreslagit riksdagen ett tillkännagivande i anslutning till motion A602. Övriga i sammanhanget behandlade motioner avstyrks.

Propositionens framställning i övrigt lämnas utan erinran av utskottet. Riksdagen bör lägga till handlingarna vad som redovisas i propositionen i denna del.

dels att utskottets hemställan under 2 bort ha följande lydelse

2. beträffande *jämställdhetsforskning*

att riksdagen

dels med bifall till motion 1986/87:A602 samt med avslag på motionerna 1986/87:A813 yrkande 2, 1986/87:Ub6 yrkande 6 och 1986/87:Ub17 yrkande 2 som sin mening ger regeringen till känna vad utskottet anfört,

dels lägger till handlingarna punkterna 6 och 7 i bilaga 8 till proposition 1986/87:80.

Särskilda yttranden

1. Arbetsmarknadspolitisk forskning (mom. 1)

Karl-Erik Persson (vpk) anför:

Jag vill i detta sammanhang erinra om att vpk fört fram olika yrkanden i fråga om den arbetsmarknadspolitiska forskningen i partimotion 1986/87:Ub3, vilken i sin helhet behandlas av utbildningsutskottet.

I motionen anförs bl. a. att de framtida forskningsinsatserna bör förstärkas och få en ny inriktning om arbetsmarknadspolitikens målsättningar, nämligen ökad sysselsättning och minskad arbetslöshet, skall kunna uppfyllas. Forskningstraditionen inom arbetarrörelsen och dess fackliga organisationer måste förstärkas. Vpk anser att statsmakterna skall vidta åtgärder i syfte att inrätta fackliga forsknings- och kontrollinstitut samt finansiera forskning med facklig inriktning. Ökade forskningsinsatser förordas bl. a. beträffande lönestrukturer och deras inverkan på arbetstagarna, arbetsmiljö, arbetstider, multinationaliseringens effekter och invandrarnas situation på den svenska arbetsmarknaden.

2. Jämställdhetsforskning (mom. 2)

Elver Jonsson och Charlotte Branting (båda fp) anför:

Vi vill erinra om att folkpartiet i motion 1986/87:Ub6 begär att anslaget till Forum för kvinnoforskning för budgetåret 1987/88 skall räknas upp med 1 milj. kr. utöver regeringens förslag. Motionen behandlas i denna del av utbildningsutskottet.

Bakgrunden till vårt förslag är att vi anser att utbildningsministerns i den forskningspolitiska propositionen uttryckta förhoppningar att andelen kvinnor inom forskningen kommer att öka också måste motsvaras av konkret handling. Vi anser att det anslag som kvinnoforskningen fått sig tilldelad via Forum för kvinnoforskning, dvs. 500 000 kr., inte är tillräckligt för att föra kvinnoforskningen framåt. Vi föreslår därför, som ovan nämnts, att till detta anslag bör anvisas ytterligare 1 milj. kr. Dessa medel bör bl. a. kunna möjliggöra fortsatta kurser i s. k. kvinno- och jämställdhetsfrågor.